

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ, ΤΗΝ «ΠΡΑΣΙΝΗ» ΚΕΡΛΟΦΟΡΙΑ ΤΟΥΣ και την «ΜΑΥΡΗ» ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΜΑΣ .

ΑΘΑΝ. ΠΑΝΤΕΛΟΓΛΟΥ Ι.Τ.Α.Π

Σήμερα. Δυο χρόνια μετά, την αποκάλυψη τις «τραγωδίας του Ασωπού»στην Βοιωτία, φτάσαμε ξανά να αντικρίζουμε , το ίδιο ακριβώς πρόβλημα σε μια άλλη μεγάλη περιοχή: **την κεντρική Εύβοια.**

Από την μια, είναι η τοξική ρύπανση των υπόγειων υδάτων,(φορέας 07-24) με βαρέα μέταλλα και εξασθενές χρώμιο, επιπρόσθετα τις φοβερής μόλυνσης του .

Και από την άλλη: Οι εξουσίες πάντως βαθμού, και στις περιοχές αυτές, **κάθονται και «Κοιτούν τα άστρα»** και ετοιμάζονται να ροκανίσουν **«το ζεστό χρήμα» του ΕΣΠΑ.**

Οι παραγωγοί του νερού ανθρώπινης χρήσης ,Δήμοι Χαλκίδας, Ληλαντίου, Αρτάκης, Μεσσαπίων ,ξέρουν άριστα πλέον, τι συνέπειες έχει το **προβληματικό και ακατάλληλο** πόσιμο νερό , που παράγουν και διανέμουν «σαν προϊόν επί πληρωμή», σε πάμπολλους τόπους τους.

Οι υπαρκτοί ελεγκτικοί μηχανισμοί, **του τρόπου παραγωγής και τις ποιότητας του νερού,** τις Νομαρχίας Εύβοιας και τις Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας **και ξέρουν,** και **αδρανούν και αδρανοποιούνται,** εμπρός στην ζημιά.

Οι κρίκοι της εξουσίας και οι μηχανισμοί, που υποτίθεται ότι υπάρχουν για να λειτουργούν στην **«πρώτη γραμμή»**, σαν φύλακες των **«κοινόκτητων αγαθών»**, του νερού και της δημόσιας υγείας ,είναι ανύπαρκτοι. Ενώ οι ανώτεροι τους, στα υπουργεία, είναι άφαντοι από το πεδίο όπου γίνεται η ζημιά. **Και όλοι μαζί.**

(Προφανώς υλοποιώντας μια κεντρική **κυβερνητική πολιτική και θέση,**) καλύπτουν την εγκληματική πρακτική των τοπικών εξουσιών και **επιτρέπουν το διαρκές ροκάνισμα της Δημόσιας υγείας.**

Η συνέχιση της σημερινής Αυτό-διοικητικής πρακτικής , πέρα από παράνομη και καταστροφική **είναι και πολιτικά απαράδεκτη.** Επιτρέπουν την παραπέρα ρύπανση των υδάτων και δίνουν δόσεις τοξικών στον κόσμο τους. Έτσι συνεχίζουν να υπηρετούν κατεστημένα οικονομικά συμφέροντα των ρυπαντών στους τόπους.

Έτσι: Οι ρυπαντές **,Συνεχίζουν να Ροκανίζουν** την υγεία του κόσμου και η εξουσία, κάθε βαθμού και επιπέδου, παραμένει συνένοχος παρατηρητής.

Τελικό αποτέλεσμα: Ο χρόνος της παρανομίας επιμηκύνεται, η τοξίνωση του κόσμου συνεχίζεται και είναι σίγουρο ότι: θα βρεθούμε μπροστά στην αποκάλυψη τρομακτικής έκτασης προβλημάτων **«υγείας του κόσμου»** συνδυασμένα με μαζικά προβλήματα **«μη-αντιστρεπτής ρύπανσης υδάτων»** και στους τόπους αυτούς(όπως και στην Βοιωτία).

Αυτό είναι το Προϊόν τις μακρόχρονης περιβαλλοντικής αδιαφορίας των εξουσιών.

Ταυτόχρονα εκτιμάμε ότι: Η καθοριστικής σημασίας ζημιά στα αποθέματα νερού των τόπων, είναι προϊόν των **«συστημικών αδυναμιών»**,και **τις ποιότητας τις εφαρμογής τις έρημης της δημοκρατίας μας στην πράξη και πρακτική των τόπων.** Είναι σκόπιμη η αγνόηση **«τις συνεχιζόμενης ρύπανσης»** από τους ισχυρούς φόρο-δότες ρυπαντές των τόπων, **Όπως είναι** σκόπιμοι η αγνόηση των σχετικών **κινδύνων για την δημόσια υγεία,** από μεριάς, Φοροεισπρακτόρων.

Η στοιχειώδης ανάλυση των ήδη γνωστών περιπτώσεων, αποκαλύπτει εύκολα ότι: ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ για δημιουργήματα «**τυχαίου**» ρυπαντικού **συμβάντος**.

Τεκμηριώνει επίσης ότι: **δεν πρόκειται μόνο** για μια **μεμονωμένη** παραβατική συμπεριφορά, κάποιου «βιομηχανικού παραγωγού» τοξικών βαρέων μετάλλων. Έχει αποδειχτεί πλέον ότι: Αναφερόμαστε σε φαινόμενο που το ίδιο «**το πολιτικό σύστημα το καλλιεργεί και το επιτρέπει, μέχρι τώρα**». Όπου:

Η ατελής Περιβαλλοντική αδειοδότηση από το κράτος και ρυπαντική παραβατική συμπεριφορά της όποιας βιομηχανικής παραγωγής **πάνε μαζί. Και τρώνε ζωές και υγεία, ασύστολα** »

Ήταν και είναι, **κεντρική πολιτική επιλογή**, η πρόσθετη κρυπτό-επιδότηση στην λειτουργία βιομηχανικών και παραγωγικών μονάδων. Όπου τους χαρίζεται η αύξηση τις κερδοφορίας τους ,μέσω τις **ανεξέλεγκτης χρήσης** τοξικών υλικών στην παραγωγή τους **και επιτρέποντας** την δολοφονική, ανέξοδη διαχείριση των ειδικών –επικινδύνων βιομηχανικών απόβλητων, κάθε μορφής και τύπου, στους τόπους.

Και μια και μιλάμε για **ρύπανση με «τοξικά βαρέα μέταλλα»** πρέπει να επικεντρώσουμε στην ανάγκη για μια **νέα κρατική πολιτική** «για την αδειοδότηση και διαχείριση λειτουργίας»των εγκαταστάσεων εκείνων που μπορούν, ακριβώς αυτούς τους ρύπους, να τους διασπείρουν άφθονους. **Δηλαδή: την εξορυκτική-μεταλλευτική και μεταλλουργική** δραστηριότητα στην Ελλάδα.

Το φαινόμενο, όντας προϊόν και απότοκος, διαχρονικών «**κεντρικών πολιτικών επιλογών**», ανάγεται στον τρόπο που διοικήθηκε παλαιότερα, (και συνεχίζεται σήμερα) η **χώρο-θέτηση, ο καθορισμός των προϋποθέσεων λειτουργίας, η άδειο-δότηση τους** , και ο **έλεγχος λειτουργίας** των επιχειρήσεων αυτών.

Περιλαμβανομένης και της **απαράδεκτης αγνόησης, υποτίμησης και «μη ορθής» διαχείρισης**, από τις εξουσίες παντός βαθμού, των ήδη εμφανιζομένων έντονων τοπικών προβλημάτων «**ποιότητας του νερού ανθρώπινης χρήσης και των τροφίμων**» μετά τα διαπιστωμένα γεγονότα.

Έτσι μια τέτοια κοντόφθαλμη πολιτική: για την εξυπηρέτηση «του φτηνού κοστολογίου **τους**» για την μακρό-ήμερευση τις κερδοφόρας παραγωγής **τους** και λειτουργία **τους**, **Έφερε το αποτέλεσμα:** μιας εξαντλητικής και καταστροφικής χρήσης των κοινόχρηστων-κοινόκτητων φυσικών πόρων ,**και απέβη** σε βάρος της Δημοσίας Υγείας **ΜΑΣ** και του τοπικού περιβάλλοντος **ΜΑΣ**.

Τώρα πλέον. Βρισκόμαστε μπροστά στις μαζικές -μακροχρόνιες τοξικές επιδράσεις, προϊόν, μιας «**κεντρικής πολιτικής επιλογής**», που έτρεξε για χρόνια στους Ελλαδικούς τόπους, στηριγμένη , για μεν **τις εξορυκτικές βιομηχανίες**, στον χουντικό μεταλλευτικό κώδικα του 1972. Για δε, **τα εργοστάσια χύτευσης και επεξεργασίας μετάλλων**, σε αναχρονιστικές-ξεπερασμένες, άδειο-δοτήσεις, **σκόπιμα και παράνομα** αφημένες να στηρίζονται, σε πεπαλαιωμένες-ξεπερασμένες νομοθεσίες. Γεγονότα που σέρνονται και συνεχίζονται μέχρι και σήμερα.

Ακόμη και τώρα: Δεν τηρείται, καμιά, νομικά προβλεπόμενη και επιστημονικά επιβαλλόμενη, φροντίδα προστασίας και διατήρησης της καθαρότητας της γης , του αέρα και του ποσίου νερού και των υδατικών φυσικών πόρων τις κάθε περιοχής. Τις ασφάλειας και τις καθαρότητας «**τις αλυσίδας τοπικής τροφής**». Αγνοείται συστηματικά και η σχετική κοινοτική νομοθεσία άδειο-δότησης εργοστασίων και ορυχείων και είναι ανύπαρκτος ,ο έλεγχος σωστής λειτουργίας των εγκαταστάσεων αυτών..

Τελικά: Η πολύχρονη συνέχισης της αυθαίρετης αυτής πολιτικής, οδηγεί στην αχρήστευση των υδάτων, των γαιών και μολύνει τον αναπνεόμενο αέρα των τόπων για ανθρώπινη χρήση **και επιφέρει συνεργιστικά και συσσωρευτικά**, τις συνέπειες τις παρουσίας των βαρέων μετάλλων ,μέσα στους ανθρώπινους οργανισμούς.

Η γνώση και η συνειδητοποίηση αυτών των δεδομένων, βιώνεται πλέον «τραγικά και συνεχώς» από τον κόσμο των τόπων.

Επειδή θεωρούμε ότι: Η αχρήστευση του νερού ανθρώπινης χρήσης σε μια περιοχή, πλήττει πολλαπλά και κατευθείαν, την ίδια την δυνατότητα «βίωσης με Υγεία» των πολιτών του τόπου αλλά και Υπονομεύει καθοριστικά την όποια παραπέρα προοπτική οικονομικής ανάπτυξης των τόπων .

Απευθυνόμαστε στην παρούσα «νέα πολιτική εξουσία» , που έχει την κύρια ευθύνη χειρισμού, Αλλά και σε όλα τα κόμματα της Ελληνικής Βουλής και του Ευρωκοινοβουλίου και ζητούμε:

Την επικέντρωση και άμεση ενεργοποίηση τους, για μια συντονισμένη σοβαρή παρέμβαση τους, προκειμένου να υπάρξουν οι ανατροπές των ακολουθούμενων, μέχρι τώρα, «παράνομων πολιτικών» για την «μαύρη μας ανάπτυξη» και την «πράσινη» θανατηφόρα κερδοφορία τους.